

Ketouvim (hagiographies) - Job

Chapter 31

31,1	בְּרִית, כְּבַתִּי לְעֵינַי; וַיְמָה אֶתְבוֹנֵן, עַל-בְּתוּלָה.
31,2	וַיְמָה, חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל; וַנְּחַלֵּת שְׂדֵי, מִמְרָמִים.
31,3	הֲלֹא-אִיד לְעוֹל; וַנִּכְר, לְפַעְלֵי אֵון.
31,4	הֲלֹא-הוּא, יִרְאֶה דְרָכַי; וְכַל-צַעְדֵי יִסְפֹּר.
31,5	אִם-הֲלַכְתִּי עִם-שׂוֹא; וַתַּחַשׁ עַל-מִרְמָה רַגְלִי.
31,6	יִשְׁקֻלְנִי בַמֶּאֱזֹנִי-צֶדֶק; וַיַּדַּע אֱלֹהִים, תַּמְתִּי.
31,7	אִם תִּטָּה אֲשֶׁרִי, מִנִּי הַדֶּרֶךְ; וְאַחַר עֵינַי, הֲלַךְ לְבִי; וַיִּבְכְּפִי, דְּבַק מֵאוֹם.
31,8	אֶזְרְעָה, וְאַחַר יֹאכְל; וְצִאֲצְאֵי יִשְׁרְשׁוּ.
31,9	אִם-נִפְתָּה לְבִי, עַל-אִשָּׁה; וְעַל-פֶּתַח רַעִי אֶרְבֹּתִי.
31,10	תִּטְחֹן לְאַחַר אֲשֶׁתִּי; וְעֲלִיק, יִכְרַעוּן אַחֲרָיוֹן.
31,11	כִּי-הוּא (הִיא) זָמָה; וְהִיא (וְהוּא), עוֹן פְּלִילִים.
31,12	כִּי אִשׁ הִיא, עַד-אֲבֹדוֹן תֹּאכְל; וַיִּבְכַּל-תְּבוּאָתִי תִשְׁרַשׁ.
31,13	אִם-אֶמְאָס--מִשְׁפֹּט עַבְדִּי, וְאֶמְתִּי; בְּרַבָּם, עַמְדִי.
31,14	וַיְמָה אֶעֱשֶׂה, כִּי-יִקְוֹם אֵל; וְכִי-יִפְקֹד, מָה אֲשִׁיבֶנּוּ.
31,15	הֲלֹא-בִבְטֹן, עֲשִׂנִי עֲשָׂהוּ; וַיִּכְנֹנּוּ, בְּרַחֲם אֶחָד.
31,16	אִם-אֶמְנַע, מִחִפְץ דַּלִּים; וְעֵינַי אֲלַמְנָה אֲכַלָּה.
31,17	וְאֹכַל פֶּתִי לְבִדְי; וְלֹא-אֲכַל יְתוֹם מִמְנָה.
31,18	כִּי מִגְעוּרִי, גָּדַלְנִי כְּאָב; וּמִבְטֹן אִמִּי אֲנֻחָנָה.
31,19	אִם-אֶרְאֶה אוֹבֵד, מִבְּלִי לְבוּשׁ; וְאִין כְּסוּת, לְאֶבְיוֹן.
31,20	אִם-לֹא בְּרֻכּוֹנִי חֲלָצוּ; וּמִגֹּז כְּבָשִׁי, יִתְחַמֵּם.
31,21	אִם-הִגִּיפוּתִי עַל-יְתוֹם יָדַי; כִּי-אֶרְאֶה בְּשַׁעַר, עֲזָרְתִּי.
31,22	כְּתַפִּי, מִשְׁכָּמָה תְּפוּל; וְאַזְרַעִי, מִקְנֵה תִשְׁבֵּר.
31,23	כִּי פַחַד אֵלִי, אִיד אֵל; וּמִשְׁאֲתוֹ, לֹא אוֹכַל.
31,24	אִם-שָׁמְתִי זָהָב כְּסִלִּי; וְלַכְתֶּם, אֶמְרֹתִי מִבְּטָחִי.
31,25	אִם-אֶשְׁמַח, כִּי-רַב חִילִי; וְכִי-כִבִּיר, מִצָּאֵה יָדַי.
31,26	אִם-אֶרְאֶה אוֹר, כִּי יִהְיֶה; וַיִּרַח, יִקְרַח הַלֶּךְ.
31,27	וַיִּפֹּת בְּסִתֵּר לְבִי; וַתִּשְׁקֶיֶדֵי לְפִי.
31,28	גַּם-הוּא, עוֹן פְּלִילִי; כִּי-כַחֲשֵׁתִי לְאֵל מִמַּעַל.
31,29	אִם-אֶשְׁמַח, בְּפִיד מִשְׁגָּאִי; וְהִתְעַרְבֹתִי, כִּי-מִצָּאוּ רַע.
31,30	וְלֹא-נִתְתִּי לְחֶטָּא חֲכִי-- לְשֹׂאֵל בְּאֵלָה וּנְפֹשׁוֹ.
31,31	אִם-לֹא אֶמְרוּ, מִתִּי אֶהְלִי; מִי-יִתֵּן מִבְּשָׂרוֹ, לֹא נִשְׁבַּע.
31,32	בְּחוּץ, לֹא-יִלִּין גַּר; דַּלְתִּי, לֹא-רַח אֶפְתַּח.
31,33	אִם-כְּסִיתִי כְּאָדָם פְּשָׁעִי-- לְטָמוֹן בְּחִבֵּי עוֹנִי.

31,34
31,35
31,36
31,37
31,38
31,39
31,40

כִּי אֶעְרוֹץ, הַמּוֹן בְּבַה-- וּבּוֹז-מִשְׁפָּחוֹת יִחְתַּנּוּ אָדָם, לֹא-אֶצְאָ פֶתַח.
מִי יִתֶּן-לִי, שְׁמַע לִי-- הֵן-תּוֹי, שְׂדֵי יַעֲנִי; וְסִפֵּר בְּתֵב, אִישׁ רִיבִי.
אִם-לֹא עַל-שִׁכְמִי, אֲשָׁאֲנוּ; אֶעֱנֶדְנוּ עֲטָרוֹת לִי.
מִסֵּפֶר צַעֲדֵי, אֲגִידְנוּ; כְּמוֹ-נְגִיד, אֶקְרָבְנוּ.
אִם-עָלִי, אֲדַמְתִּי תִזְעַק; וַיִּסַּד, תִּלְמִיּהָ יִבְיִין.
אִם-כֹּהָ, אֶכְלֹתִי בְּלִי-כֶסֶף; וְנִפְּשׁ בְּעָלֶיהָ הַפְּחֹתִי.
תַּחַת חֹטֵה, יֵצֵא חוֹם-- וְתַחַת-שְׁעָרָה בְּאִשָּׁה: תִּמּוּ, דְּבַרֵי אִיּוֹב.